

85.St-5859/18

178

65 Pž-2498/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 6
U ZAGREBU
P R I M L J E N O
25-04-2018
poštom — neposredno
u ..... primj ..... prilog:
priložba ..... *[Signature]*

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom TDZ CONFIDO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zavrtnica 17, OIB 29726445295, odlučujući o žalbi vjerovnika VLADE LUCIĆA iz Zagreba, Gospodska 25, OIB 54031061218, kojeg zastupa punomoćnik Igor Meznarić, odvjetnik u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5859/2016 od 27. ožujka 2018., u sjednici vijeća održanoj 17. travnja 2018.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika Vlade Lucića, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5859/2016 od 27. ožujka 2018. u točki III. izreke.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-5859/2016 od 27. ožujka 2018. u točki III. izreke odbačena je prijava tražbine vjerovnika Vlade Lucića iz Zagreba, Gospodska 25, kao nepravovremena.

Vjerovnik je protiv tog dijela rješenja pravovremeno podnio žalbu ne navodeći posebno žalbene razloge. U žalbi navodi kako je od stečajnog dužnika dobio dopis kojim ga obavještava o otvaranju stečajnog postupka i u njemu navodi da krajnji rok za podnošenje prijave tražbina istječe 20. ožujka 2018. Smatra da mu je time dana pogrešna uputa o roku za podnošenje prijave tražbine i da je time doveden u zabludu o tijeku ovog prekluzivnog roka, ali da pogrešna uputa ne može ići na štetu stranke, pa je odbacivanjem njegove prijave povrijeđeno njegovo ustavno pravo na pristup sudu. U tome smislu poziva se na odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske za koje tvrdi da se trebaju primijeniti i na ovaj konkretan slučaj. Uz to, žalitelj navodi kako se nalazi na privremenom radu u inozemstvu i da nije osobno primio dopis dužnika, nego ga je njegova sestra našla u poštanskom sandučiću i obavijestila ga o tome, te da nije bilo razloga za sumnju u sadržaj dužnikovog dopisa s obzirom na to da je bio sastavljen na poslovnom papiru dužnika uz naznaku da ga šalje direktor dužnika. Nadalje, žalitelj tvrdi kako se prihvaćanjem njegove prijave ne dira u prava trećih osoba, dok se njenim odbacivanjem njemu nanosi šteta, pa smatra da bi zbog navedenih okolnosti sud mogao utvrditi da je njegova prijava podnesena u roku, iako je protekao rok

određen odredbom članka 257. stavka 6. Stečajnog zakona, sve zbog toga što zbog pogrešnih uputa stanka ne bi smjela trpjeti štetu. Uz žalbu je predložio dopis dužnika od 15. siječnja 2018. na koji se poziva. Predlaže preinačiti pobijano rješenje „u smislu žalbenih navoda“ ili to rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, te naložiti stečajnom dužniku da vjerovniku nadoknadi troškove žalbenog postupka.

Žalba je neosnovana.

Pobijani dio rješenja ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9. 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Iz obrazloženja rješenja razvidno je kako je na ispitnom ročištu stečajni upravitelj predložio da stečajni sudac odbaci prijavu tražbine vjerovnika Vlade Lucića kao nepravovremenu, jer je predana na poštu preporučenom pošiljkom 15. ožujka 2018., te da je punomoćnik tog vjerovnika predao presliku dopisa stečajnog dužnika iz kojeg u bitnome proizlazi kako stečajni dužnik obavještava vjerovnika da može podnijeti prijavu tražbina do 20. ožujka 2018. i tvrdio da je vjerovnik Vlado Lucić na radu izvan Republike Hrvatske, pa nije primio navedeni dopis i nije mogao pravovremeno prijaviti svoju tražbinu zbog čega je predložio da se prijava tražbine razmotri i naknadno uvrsti u tablicu. Nakon što je utvrdio da je prijava tražbine od strane vjerovnika doista poslana nakon proteka roka određenog rješenjem o otvaranju stečajnog postupka koje je objavljeno na e-Oglasnoj ploči suda, prvostupanjski sud je odbacio prijavu vjerovnika kao nepravovremenu pozivom na odredbu članka 257. stavka 6. Stečajnog zakona.

Iz podataka u spisu proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno odredio rok za podnošenje prijave tražbina vjerovnika i pravilno utvrdio da je zadnji dan toga roka bio 27. veljače 2018., kao i da je vjerovnik Vlado Lucić svoju prijavu podnio 15. ožujka 2018. Žalitelj ne osporava ta utvrđenja suda i činjenicu da je svoju prijavu podnio nakon isteka roka za podnošenje prijave tražbina u ovom stečajnom postupku, nego tvrdi da je rok propustio zbog pogrešne upute.

Prije svega valja istaknuti da uputu o roku za podnošenje prijave tražbine ne može dati bivši direktor dužnika nad kojim je otvoren stečajni postupak, da bi njegova uputa mogla imati bilo kakav značaj na pravovremenost prijave tražbine. Štoviše, na dan otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom sva prava tijela dužnika prestaju i prelaze na stečajnoga upravitelja, kao pravna posljedica otvaranja stečajnog postupka iz članka 159. stavka 1. Stečajnog zakona. Prema tome, u vrijeme kada je navodno dao žalitelju uputu o roku za podnošenje prijave tražbine, direktor dužnika nije imao nikakvo ovlaštenje za zastupanje dužnika.

Nadalje, odredbom članka 129. stavka 1. Stečajnog zakona propisano je da, pored ostalog, rješenje o otvaranju stečajnoga postupka osobito mora sadržavati poziv vjerovnicima da stečajnom upravitelju u roku od 60 dana od dana objave toga rješenja u skladu s pravilima toga zakona o prijavi tražbina prijave svoje tražbine, a stavkom 3. tog članka da će se rješenje

o otvaranju stečajnoga postupka objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova istoga dana kad je doneseno. Rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom TDZ Confido d.o.o. Zagreb doneseno 21. prosinca 2017. (list 49. do 52. spisa) sadrži ovaj poziv vjerovnicima i rok u kojem je potrebno podnijeti prijavu tražbine i objavljeno je na e-Oglasnoj ploči sudova. Dakle, svim vjerovnicima ovog stečajnog dužnika, pa tako i žalitelju, dana je valjana uputa o roku za podnošenje prijave tražbina.

Nadalje, iz dopisa na koji se žalitelj poziva razvidno je da je bivši direktor dužnika kao prilog uz taj dopis dostavio žalitelju i rješenje o otvaranju stečajnog postupka u kojem je sadržan i poziv vjerovnicima za podnošenje prijave tražbine i rok u kojem je to potrebno učiniti. Stoga je i na ovaj način vjerovnik bio obaviješten o roku za podnošenje prijave. Unatoč tome, žalitelj se oslonio na pogrešan zaključak neovlaštene osobe o tome kada ističe rok za podnošenje prijave.

Konačno, na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja ne može utjecati ni okolnost je li vjerovnik osobno bio obaviješten o otvaranju stečajnog postupka i roku za podnošenje prijave, odnosno je li o tome mogao biti obaviješten s obzirom na to da radi izvan Republike Hrvatske. Ovo zbog toga što se prema odredbama članka 12. stavcima 1. i 2. Stečajnog zakona sudska pismena dostavljaju objavom pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, ako tim zakonom nije drukčije određeno, dostava se smatra obavljenom istekom osmoga dana od dana objave i objava pismena na taj način smatra se dokazom da je dostava obavljena svim sudionicama i onima za koje taj zakon propisuje posebnu dostavu.

Na temelju navedenog slijedi da je prvostupanjski sud na pravilno utvrđene činjenice o početku i završetku roka za podnošenje prijave tražbina stečajnih vjerovnika, kao i činjenicu o danu podnošenja prijave od strane vjerovnika Vlade Lucića, pravilno primijenio odredbu članka 257. stavka 6. Stečajnog zakona i odbacio prijavu tražbine ovog vjerovnika kao nepravovremenu.

Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona valjalo odbiti vjerovnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu.

Zagreb, 17. travnja 2018.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

u. z. B. V. 196140